

A KINZUA-HID ÉSZAK-AMERIKÁBAN. — A VILÁG LEGMAGASABB HIDJA.

dolgoznia kell, a munka pedig szükségessé teszi a pihenést; azonban éppen hajnalhasadta előtt arra ébredtem fel, hogy a hozzám szállásolt katonák készülődnek. Fölkeltem, hogy lássam, mi a baj; ekkor egy altiszt meglátott s parancsoló durva modorban jelek által azt rendelte, hogy vegyék egy ásót s menjek velök. A hideg rázott bele, mikor arra gondoltam, hogy mi fog történni; de ezekkel az emberekkel nem lehetett trefálni, így hát a többivel együtt kimentem az erdőre.

A lövésre kirendelt csapat éppen ebben a tisztásban volt föllállítva, előtte állott egy ingre vetkezett magános alak. A földre vettem magamat s arcomat a mohába tettem, azután hangosan és tisztán durraant el a sortűz. A kivégre rendelt csapat elvonult s én egyedül maradtam az altiszttel, a ki gondtalanul sétált föl s alá és intett, hogy ássam meg a sirt. Előbb azonban a halotthoz járultam, hogy befogjam

szemeit, melyek vadul, s úgy képzelem, az öntudat némi maradványával meredtek. De az arcom merőben különböző volt attól, a minőt látni reméltem. Felismertem rajta saját borotvám nyomait és azt a nagy vágást, melyet a mult este izgatottságomban ejtettem vol! A szürke nyul arca volt! Oh minő hévvel szoritottam kezét, s nekem úgy tetszett, mintha a dermedt ujjak gyengén viszonzták volna szoritásomat. Megbűnhődött, nyughatik beken! S engem ucsese, magam is szeretnék itt feküdni, hallani a távolból a fejsze koppanásait és a vadgalambok bűgását. De hisz ez merő esztelenség; mikor az ember halott, tesz is az valamit...

Jegyezze meg az ur, egy perczig sem hiszem, hogy a fiu képzelte volna, hogy az apját halni hagyja ott. Nem tartotta lehetőknek, hogy meglőjjenek egy embert a másik helyett. Nem is tettek volna, ha a szürke nyul nagy ravaszul le nem vágta a szakállát. Elég az hozzá, a fiu

elmenekült, az örök pedig nem vették észre a cserét, s a fiu tán mai nap sem tud róla semmit is, mert a háboru beveződése után senki sem tudta megmondani, mi lett a szürke nyulból. Én pedig befogtam a számam, mert azt hittem, hogy régi pajtásom is ezt kívánja.

Eustase ur utóvégre is megnyerte vállrojtjait, azután a gróf is beleegyezett, hogy elvehesse Ágnes kisasszonyt. A grófné eleinte nagyon neheztelt, de később kiengesztelődött s halálakor — mert a gróf is, a grófné is meghalt, — összes vagyonát az ifju párra hagyta. Így aztán a kis Eustase ma már de Bleuville ur ő nagysága s úgy vadász az erdőben, mint valami nagy uraság; de közülünk egynemelynek eszébe jut még, hogy ő nagysága megis a szürke nyul fia.

Angolból.

Csurgó.

A VILÁG LEGMAGASABB
HIDJA.

Csak néhány hó előtt készült el a világ legmagasabb hidja, a Kinzua-híd Altonnál, Észak-Amerikában, Pennsilvánia északnyugati részén.

E nagy műnek, mely nemcsak a közönség, de a szakkörök csodálkozását is teljes mértékben kivívta, története és előzményei röviden foglalhatók össze. A New-York, Erie-tó, Western Coal és Railroad Co. közötti új vasutvonal a törzsvonalat köti össze az elk-county-i terjedelmes kőszénbányákkal, s ezzel gazdag forrását nyitja meg annak a tüzelő szernek, melynek hiányát az Erie-vonalon eddig élénken érezték. Az idevezető uton, mintegy 26 angol mérföldre Bradfordtól Mckean-County petroleum-termelésének főemporiamától délre, lépi át a vasut a gyönyörű Kinzua-völgyet, mely több mint 90 méternyi mélységgel s mintegy 600 méter szélesség mellett 30 mérföldnyi hosszán vonul el. A husz fok szögletben aláhajló völgyfalakat beláthatlan fenyeszek fedik, melyekben egész a hidépítés előmunkálatáig soha még fejszecsapás sem volt hallható. Harmincznegyven méter magas példányok emelgetik itt büszkén koronájokat, de mindegyiket messze felülhaladja a 92 méter magas roppant és nagyszerű hidalkotmány, mely fényes bizonyossága százdunk vállalkozó szellemének.

Az egész építmény, az öntött vasból készült oszlopok és hidlábak kivételével, csupa kovácsolt vasból áll s tömör kőoszlopokon nyugszik, melyek közvetlenül a völgy sziklás talajából emelkednek ki. A hid teherképessége a legszigorubb követelményeknek is megfelel s a legerősebb szélviharnak is ellenáll. Hogy a vágányból való kisiklás a hidon lehetlenné, vagy legalább veszélytelenné tétessék, e célra a kettős acélvágányok és fahossz-átlok rendszere van alkalmazásba véve, úgy hogy ha a vonat kisiklanék is, a biztonsági vágányok közt, a kis távolságra egymás mellett fektetett kereszt-átlokon haladhat tovább. Egyszermind a gyaloglók számára is a kocsit mindkét felén széles ösvények vannak hagyva, erős korláttal ellátva.

Megállva a hidon, lebilincselő látvány tárul elénk. A meddig a szem csak elhatolhat, mindeütt erdőséget lát, mely hullámzó vonalban mutatja a völgyteknők köre rajzát. Köröskörül titokzatos csend honol, mely nyomasztó érzést kelt szívünkben. Szinte szédülés fog el, ha alá nézünk a mélységbe, hol vékony ezüstfonalként kigyózik tova a Kinzua folyócska. Sehol semmi életjel... de mégis!

A MÁJUSZTER. — BICZÓ GÉZA RAJZA.

Valamit mozogni látunk ott egy ponton, alig kivehetőleg, liliputi törpeségben. Vállalkozó turisták azok, kik lekapaszkodtak a völgykatlanba, hogy alólól bálmulják meg a vas-ösudát, s csak e látvány után kezdünk igaz fogalom-

galomnak, kilenczefél hónappal az irodai munkák megkezdése után.

Fontos még a fölemlítésre, hogy a felállításnál sem állvány, sem semminemű létra nem volt igénybe véve, mert miután a tornyokat

mal birni állásunk magasságáról.

Egyszerre éles sivitás hallzik felénk az erdőn át; utána tompa zúgás és zakatolás. Nemsokára feltűnik az erdő szélén a közeledő mozdony, mely mint fuladó ember kapkodva a levegő után, egész köszénraktárt huz maga után. Most a hidra ér. A zaj mind siketibb lesz; alattunk mozog és megreszket az egész vasalkotmány. Pár percz alatt a mozdony végigszalad a hidon s túl, aszemközti hegyoldalon újra eltűnik.

Tegyünk már most kísérletet mi is, a torkolatba alászállani. Ez azonban nem megy oly könnyen, mert a hegyoldal meglehetősen meredek s az egyelően gyorsított mozgás törvényének nem igen állhatunk ellent. Különben a vasutársaság az utazó közönség kényelmére rövid időn egy kigyózó ösvényt szándékozik itt létesíteni s magában a völgyben is szállodát nyitni, mert már most is ezeken meg ezeken látogatják a népnyelven Jumbónak nevezett óriás hidat s a közeli városokból, mint New-Yorkból és Buffalóból rendszer különvonatok szállítják ide a kíváncsi érdeklődőket.

A látvány valóban alulról is meglepő. Mintha az égbe nyulnának föl a karsu vas-oszlopok. Az erős keresztléczek és a nehéz rácsoszatok a legfiligránabb pókhálószerűetre emlékeztetnek. Csak ha közelebb lépve, az alsó alkatrészek bizalmat keltő arányait látjuk, győződünk meg az egésznek hordképességéről.

Bonzano Adolf volt e csodálatos műnek tervezője és kivívője. Több mint harmincz év előtt költözött ki, még mint fiatal legény Würtembergből Amerikába, hol eleinte gépezetre, majd a hidépítésre adta magát. Jelenleg főmérnök és részvénytársa a főnixville-i, Clarke, Reeves et Comp.-féle híres hidépítő társaságnak, melylyel együtt már több nagyszabású vállalat létrehozatalában szerzett magának különös érdemeket.

Az ez alkalommal rajzban is bemutatott Kinzua-híd tervvázlatait, költség-számításait és részletmunkáit 1881. decz. 15-én kezdték meg s néhány nappal rá már az első szállítmány vasanyag megkezdett főnixvilleből a helyszínére. A vasmű föllállítása az időközben elkészült kőalpra 1882. május 10-én vette kezdetét s ugyanez év szept. 1-én, tehát alig negyedfél hó múlva, az egész hidépítmény át volt adható a for-

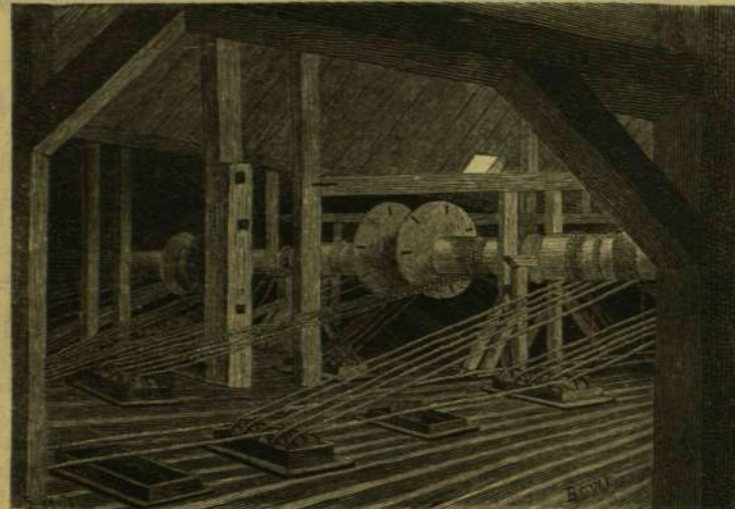
nagyon jó volna Napoleonhoz egy követséget küldeni, mely tőle egy királyt volna kéréndő. És Horvát, azon meggyőződésben, hogy a francia császár készségesen teljesítené a jelzett kívánságot, már is örömmel emlegette, hogy Napoleon segélyével Magyarország megint nagy és hatalmas lesz és sikerülni fog Szerbiát, Boszniát, Dalmáciát és Bulgáriát a magyar koronához csatolni, a Fekete tengeren és Adrián egy virágzó kereskedést föléleszteni. Jóllehet azonban képzelőtehetsége ilyes, a jövőre vonatkozó ábrándjai által ragadtatja el magát, mégis elég erővel bír ezeket a böles belátás útján korlátok közé szorítani, mely azt sugallja, hogy az olyan remény, mely a viszonyok kedvezőtlen alakulása miatt a durva valóságba át nem vihető, soha sem lesz több, mint ábránd. Ez okból barátait, kik egy titkos

tet. Sőt Horvát még azon eshetőségre is gondol, hogy Ferenc császár magát Napoleon oltalma alá helyezze, a rajnai szövetség tagjává legyen és a barátságot még szorosabbra fűző, leányát valamelyik Napoleonidának ajánlhatná föl. De teljesen fölébresi Horvát bizalmatlanságát maga a kiáltvány, a mennyiben, a mint mondja, egy szó sem áll abban arról — ő tehát a kiáltványt épenséggel nem ismerte — hogy a Habsburgok uralkodó háza általában megszünt létezni.

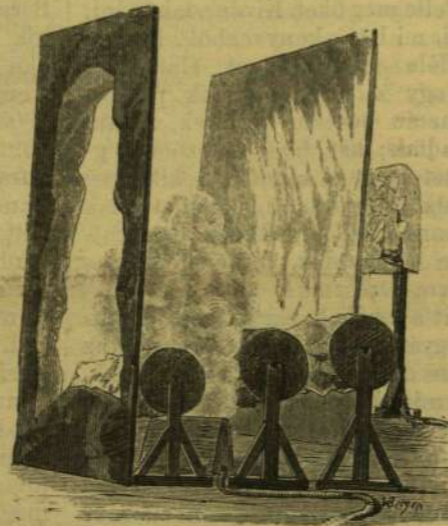
De bár bizonyosra vehetjük, hogy Napoleon forradalmat tervezett Magyarországon, mindazonáltal erre az eszközökkel aligha tud tisztában; sokat bizott a körülményekre, és nagyon hízelt hiúságának, hogy a kiáltványt Schönbrunnból intézhesse a magyarokhoz. Tény is, hogy e kiáltványt Bécsben szerkesztették s

előbb a kufsteini fogságban szomszédja volt, Márton, megörvendve a francia államférfi ez ötletének, az őt szorongató franciaikat Bacsányihoz vezette, ki a legnagyobb örömmel vállalkozott a tőle kívánt munka végrehajtására és most már nyílt utcán és minden kávéházban teljes lelkelől gúnyolta az osztrák kormányt.

Kétségtelen, hogy Kazinczy személyes el-lensége volt Bacsányinak. Különbösen is a dolgot ő is csak hallomás után tudta, a mennyiben egy Bécsből hazatérő orvosnövendéktől értesült arról. Wertheimer fölemeltvén mindazon körülményeket, melyek Bacsányi mellett és ellene szólanak, végül azt írja: «Csak akkor lehet majd végtéleket mondani, ha az egykori Oberste Polizeihofstellersen rá vonatkozó periratai nyilvánosságra jönnek.»

Zsinórpádlás.

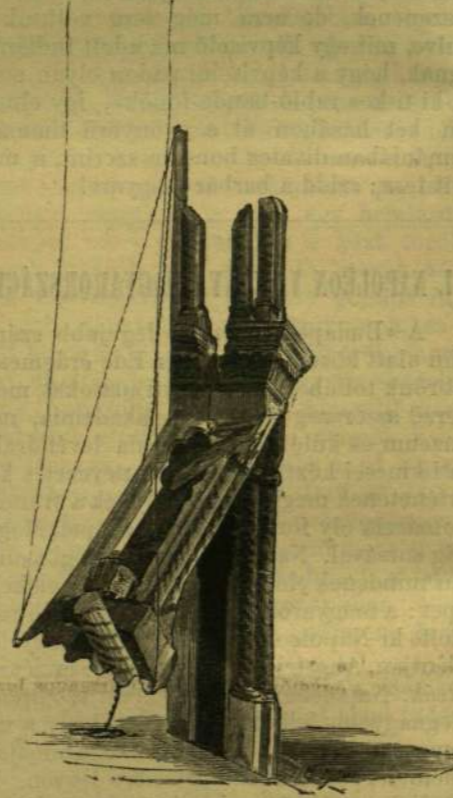
Tűz a 'Varázs fuvola'-hoz.

Csodaszörnnyek serege a 'Büvös vadász'-ban.

Faust és Mefisztó hordón repülnek föl Auerbach pinczejéből.

Rommá változó ház.

A SZINPAD CSODÁI.

társaságot akartak szervezni, mely őket kétségtelenül a leselkedő rendőrség kezei közé is szolgáltatná volna, minden meggondolatlan lépéstől visszatartotta. Meggyőzőleg prédikálta folyvást Kulcsár és Virág Benedek barátainak, hogy tervök keresztülvitelével jobb időkre várjanak. Szakadatlanul igyekezett azon körülményt is szeméik elé tartani, hogy még Ausztria teljes veresége esetében sem lehet a megváltásra számítani. Mert Napoleon vagy nagyléküségéből, vagy Sándor orosz csár iránti tekintetből, vagy azon politikai szükség következtében, hogy Orosz- és Franciaország között egy közbeeső birodalmat tartson fenn, kibékülne Ausztriával és a Habsburgok székhelyét Magyarországra tenné át. «Mi lenne akkor» — így kiált föl — «a magyar írók sorsa, ha Ferenc császár megtudná, hogy ép ezek szították ellene a gyűlöle-

alig találtak rá magyart, ki képes lehetett a francia eredetű lefordítani.

Maga a fordító kiléte sok ideig kepezte vita tárgyát. Tudjuk, hogy Kazinczy, s utána ma mindenki Bacsányit tartja a fordítóknak. Kazinczy előadja, hogy Maret, a francia államtitkár, a bécsi városi hatóságtól egy magyar embert kért, ki képes legyen egy francia okiratot magyarra fordítani. A franciaikat dr. Décsyhez utasították, ki azonban betegséggel mentegődött. Dr. Décsy ellenségét, Márton Józsefet nevezte meg, ugyanazt, ki, mellékesen legyen említve, már 1805-ben gondoskodott egy kiáltvány magyar fordításáról. Ez is igyekezett minden lehető kifogással a kellemetlen föladat elől menekülni. Maret e vonatkozásokról mielőtt meggörögött s csak most jutott eszébe kérdezősködni, ha nincs-e Bécsben egy bizonyos Bacsányi, a ki

EGYVELEG.

* Taszmaniában (a nagy szigeten Ausztrália mellett) valószínűleg rendkívül gazdag aranybányák lesznek, ha a «Tasmanian Mercury» állítása hiteles. E szerint ugyanis három aranyásó nagy darab nyers aranyokat hozott Latrobeba, állítván, hogy azokat Rocky folyó közelében Bischoff hogy és a nyugati part között találták. A nagyobb darab 25 fontnál súlyosabb, a kisebb 3 1/2 font. A lelet értéke mindenestre több mint 20.000 forint.

* Szeliid pisztrángot tartott egy angol kerti, alig 7 láb hosszú tavában, melynek vize alig tett 80 gallont. Mult télen e kis tó hirtelen fagyott be s öt hétig vastag jég borította mindenütt. Midőn ismét felolvadt a jég, meglepetve látta a gazda, hogy a pisztráng még élt a eléggé szelid maradt. Magismeri urát, előző a hívása s élő arról állatokat szivesen vesz el tőle.

A SZINPAD CSODÁI.

Betejező közlemény.

A színházak tűz elleni biztosítására szolgáló újabb szerkezetek közül különös méltány-lást érdemel a Maxim-féle csőhálózat, mely a színházban minden részébe elvezeti a vizet s veszély esetén villamosság segélyével mind megnyitja a csapokat, úgy hogy a vizes minden részen megered s emberi kéz hozzájárulása nélkül is képes eloltni a tüzet. E Maxim-féle hálózat szerkezetét világosan mutatja a színház keresztmetszetét feltüntető ábránk, hol a hálózat csövei végigfutnak a tágabb értelemben vett színház minden emeletén, a legalsóbb pincehelyiségekkel kezdve föl egész a zsinórpádlás tetéjéig.

A színházban optikai és akusztikai csalódások előidézésére szánt szerkezetek között említést érdemel az, melylyel az eső jeleztetik. Esőt mutatni be a színházban a legnehezebb föladatak közé tartozik. A legtöbb helyen be-érik azzal, hogy elcsúsztatják a színházban, sőt felhőket vonultatnak el a háttér függőnyen, olykor-olykor villámokkal, melyeket a varázslámpa segítségével idéznek elő, s a hangját utánozzák az eső zuhogásának. Az eső hangját utánozó szerkezet egy csigavonalban futó tekervényes bíró dobalaku hengertől áll, melybe borsót vagy söretet töltenek s melyet saját tengelye körül hol gyorsabb, hol lassabb tempóban forgatnak a szerint, a mint az eső zuhogását fokozni vagy mérsékelni kell. Néha rostán keresztül szűrt főveny, mely vékony fa- vagy érclemeze hull, teszi meg az eső szolgálatát. Valóságos víz használata sok hátránnyal jár s az ércfalakkal függőlyes vagy ferde irányban keresztül font gázzövet sem kelti föl a kívánatos illuziót. Legjobb, a fentebb érintett varázslámpa segélyével az eső árnyképét vetni a háttér függőnyre, mely aztán valóban egész híven tünteti föl az esőt s úgy mutat, mintha valóságos cseppek hullanának alá.

Ha a szindarab úgy kívánja, az esőt szélzugással és mennydörgéssel kötik össze. Ezek hangjának utánzására sokféle szerkezet szolgál. A szél jelzésére leggyakrabban a szél-dobot használják, egy vékony, sima léccel befoglalt hengert, mely forgatás közben egy kifeszített se-lyemszövetdarabbal érintkezik, mint ábránk mutatja. E henger gyorsan forgatva sivitő, lassabban zugó hangot ad, mely meglehetősen hasonlít a szél süvöltéséhez és zuhogásához.

A mennydörgést szintén egy dobszerű eszköz utánozza, még pedig ügyes ember kezében a csalódásig híven, — míg a villámot kísé- rni szokott recsegés-rofogás egy keresztléccel megerősített nagy fatömlővel idéztetik elő, melyen kavics-, kő- és vasdarabok rostálódhatnak alá fölülről lefelé sike- títő rofogással. Ha a töltelék lefutott, a hengert egyszerűen megfordítják s a törmelék vissza- felé teszi meg ugyanazt az utat.

Ily mennydörgő szerzemót már a régiek is használtak s a rómaiak bronteuumnak nevezték. Az ajtó bezárásánál vagy betörésénél hallható recsegnést a kelepelőnek nevezett gyermekjátékhoz hasonló eszközzel utánozzák.

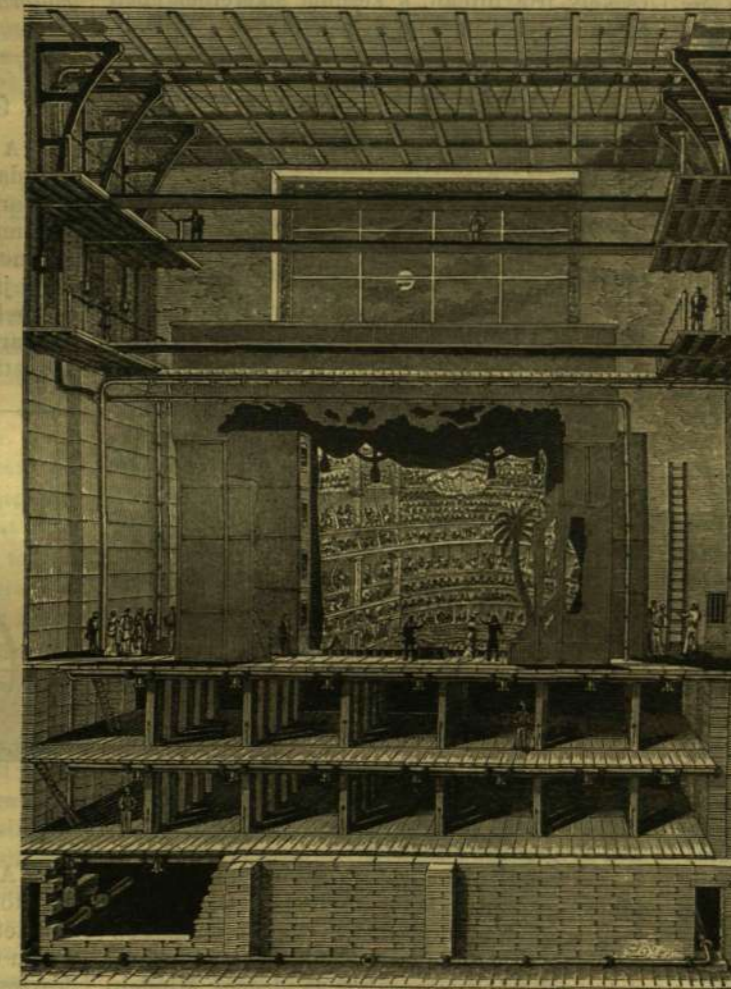
Legképrátatóbbak a színházban a színház- sok. A távoli villámok föltüntetésétől a ragyogó apotheosisokig, minőkkel némely opera, például nálunk Margit éjje emeltesével a «Faust» végződik, száz meg ezerféle árnyalata van a színházoknak. A villamos világítás, mely az élelyt emésztő s ennél fogva egészségtelen és a mellett tűzveszélyes légszivárgást alkalmas- sít rövid időn ki fogja szorítani a színházokról, — a budapesti nemzeti színház is most rendezi be magát villamvilágításra, — valószínűleg nagy forradalmat fog előidézni a színházvilágítás terén. A villámot föltüntetni annak előtte porrá tört gyantát futtak egy csövön keresztül az egy borszusz-lámpára, most légszivárgásokat vagy villamfényt lobbantának föl hirtelen s azzal egy

Széldob.

szikkezakkos transparentot világítanak meg a háttér függőnyön. A meiningeniak, a színház látványosságok e nagy mesterei, a villám előidé- zésére egy darabka lógyaptot használnak. A becsapó villámot rakétaszerű tüzijáték-eszközzel mutatják, mely egy kifeszített huzalon fut végig ana tárgy felé, melybe a villám becsap.

Ha optikai uton szellemalakokat akarnak föl idézni, jó szolgálatot tesz a camera obscura, mely előtt a színész a közönségtől eltakarva produkcióját végzi, kinek árnyképét a magikai

A színház keresztmetszete, a Maxim-féle csőhálózattal.

A SZINPAD CSODÁI.

lámpa a színházra veti. Ez árnyképen aztán, miután teste nincs, keresztül járhatnak a többi szereplők, vágthatják, szurhatják kardjaikkal, s elég a lámpát egyszerűen eltakarni, hogy a szellemalak a színházban a camera obscurával, mint azt ábránk mutatja. A függöny, mely mögött az előtüntetendő alakokkal beme- szett dob forog, átlátszó s nagyobbított alakban tünteti föl a dobra vésett szörnyeket. Hasonló transparent-prospektusok jönnének alkalmazásba oly jeleneteknél, a hol a holdvilágnak van szerepe. A hold tányérja a legtöbb esetben moz- gatható, úgy hogy végig vonulhat a színház háttérében.

A holdvilágnál sokkal ritkábban van szük- ség a nap tányérjának föltüntetésére. Ezt szintén transparenton állítják elő, mely mögött erős reflektor veti vissza az intenzív villamos világí- tást. Ha e reflektor elé egyes lécecskékből töl- tésérőmúra összerakott keretet teszünk, a nap sugárküllőit is szépen utánozhatók. Egy hold,

mint a nap képeinek előtüntetésénél a többi vil- lágítás is ugy alkalmazható, fényesebbé vagy sötétebbé, a szükséghez képest szinésse is tehető, hogy a családás annál nagyobb.

Ritkábban használt szerkezetek az ugy- nevezett repülő gépek, melyek által a sze- replők fölülről alá eresztetők, vagy alulról fölfelé emelhetők. Annak előtte, mikor még gya- kori jelenség volt a színházban az angyal, a tün- der, stb., s a közönség szerette a dramatizált meséket, a repülő gépek is több szerepe volt. E repülő gépeket legtöbbször fölülről igazgat- ják. Minden ily repülő gépek megvannak a maga állandó pályája, melyen haladnia kell, a mint azt Faustot és Mefisztót ábrázoló képeink mu- tatja, kik Auerbach pinczejéből hordón repül- nek föl a levegőbe. E jelenetnél a hordó pályája nem egyszerűen függőlyes, alulról fölfelé, ha- nem jobbról balra ferden emelkedő. Mint az ábrán látható, a vízszintes mozgást egy állvány közvetíti, melynek csigakeretei vassinpályán gördülnek, míg az alulról fölfelé történő moz- gás kötelek föl húzásával történik, melyek szin- tén két csigán húzódnak végig.

A repülő gépek mozgó szerkezte több- nyire a zsinórpádláson van, a szin- pad fölött, a közönségtől eltakarva. Ugyan itt vannak a háttér függő- nyók, stb. hengerei is. A mindezek föl húzására és lehozására szolgáló kötelek csigákon, hengereken forognak, melyek közvetlenül a szin- ház tetőzete alatt vannak elhelyezve.

E zsinórpádlás a színház leg- magasabb régiója. Innen függnek alá a lógó karzatok, melyekről a színház fölülről igazítandó gépezei kezeltek, s melyek a kötelek és zsinórok egész pókhálózata között le- begnek, s nem csak járatoság szükséges ahhoz, hogy az illető a kö- teleket, melyeket kezelnie kell, el ne tévedesze, s midőn egy szép épület egyszerűen rommá kell változtatnia, a mi egyszerűen egy zsinór meg- eresztése által történik, mint egyik képünkről látható, — ne nyuljon más zsinórhoz, melynek meglehet egyéb föladata van.

APRÓSÁGOK A „PELESKEI NÓ- TÁRIUS“-RÓL.

A legjobb magyar bohózatok egyikének a csángók tiszteletére rendezett díszelőadásával az irodalom is ünnepet ült, s a kitűnő szerepki- osztás, minőben ez alkalommal él- vezhette a közönség Gaál József tös- gyökeres humorának legsikerültebb termékeit, aligha nem fogja egy időre népszerűvé tenni az egészségtől du- zadó alakokat, melyeken avatag kosztümökön át is érezhető, hogy társadalmi életünk kellő közepéből ragadvák ki.

Aligha tudja azonban valaki, hogy honnan merithette Gaál ez- méinek legeredtetibbikét, mely a nóáriust a közönség sorai közé ülteti, mely onnan rohan- jon fel a színházra, megakadályozni Othellót gyilkos tette elkövetésében.

Igaz, hogy hasonló, bár Gaál felfogásától sok részben elütő jelenetek majd minden mű- veltebb nemzet irodalmában találhatók. Kotze- bue egyik népszerűbb darabjában csaknem megegyező jelenet foly le, hanem nem a szin- padon. Egy más akkortávú divatozotó szimfóniában, «Kean»-ben, meg a páholyból kiáltanak alá. E század elején, a Napoleon-kultusz fénykorá- ban, Londonban, egy oly darabot adtak elő, melyben az angol elbizakodottság az austerlitz-i hőst térdelpelni kényszeríti. Nemzeti büszkeségét e mélyen sértő jelenetre egy francia katoná magából kikelve rohan a színházra, hogy le- szurja a dölyfös színészt. Mindezek tudva lehet- tek ugyan Gaál előtt, de jelenete forrását azért más és közelebb eső körülményben kell keresni.

A kinek azonban tudomása van arról, hogy Gaál Calderon-fordításokkal is foglalkozott, ahhoz is megtalálhatja a kulcsot.

Calderon idejében a spanyol színházak látogatottsága oly nagy volt, hogy azokba vették a nézőtérrel felügyelő őrséget — algha-

